

Skatteministeriet

6. februar 2019
J.nr. 2019 - 179

Til Folketinget – Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 163 af 21. december 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for reglerne for at fremføre skattemæssige underskud fra en periode til en anden og fra et oliefelt til et andet, herunder både tidligere og nuværende regler, herunder redegøre for Norecos muligheder for at fratække underskud i andre aktiviteter i den danske del af Nordsøen, herunder set i forhold til aftalen fra 2003, hvor begrænsningen for overførsel af feltunderskud blev ændret til mulighed for overførsel af feltunderskud i årene 2003 til 2016 med maksimale procenter op til samlet 71% og derefter bortfald af resterende skattemæssigt underskud.

Svar

Beskatningen af selskaber, der har indkomst ved indvinding af olie og gas, sker dels via den almindelige selskabsskat og tillægsselskabsskat (kulbrinteskattelovens kapitel 2), dels via den særlige kulbrinteskate (kulbrinteskattelovens kapitel 3 A). Selskabsskatten udgør i alt 25 pct. (22 pct. selskabsskat og 3 pct. tillægsselskabsskat), og kulbrinteskatten udgør 52 pct. Selskabsskatten kan fradrages ved opgørelsen af den indkomst, hvorefter der skal svares kulbrinteskate.

Underskud i den selskabsskattepligtige indkomst kan uden tidsbegrænsning fremføres til fradrag i tilsvarende indkomst i senere indkomstår, og underskuddene kan også overføres til fradrag i anden indkomst.

Underskud i den skattepligtige kulbrinteindkomst kan ligeledes uden tidsbegrænsning fremføres til fradrag i tilsvarende indkomst fra senere indkomstår, men kan derimod ikke overføres til fradrag i anden indkomst.

Der er efter de nugældende regler ikke bestemmelser om, at indkomsten ved indvindingsvirksomhed skal opgøres særskilt for hvert enkelt felt. Der er derfor ikke noget til hinder for, at et underskud oparbejdet ved aktiviteter i ét felt, fradrages i overskud ved aktiviteter i et andet felt. Dette gælder både i relation til den selskabsskattepligtige indkomst og i relation til den skattepligtige kulbrinteindkomst.

Når et selskab deltager i en skattefri fusion er udgangspunktet, at det fortaber adgangen til at fremføre skattemæssige underskud fra tiden før fusionen. Det gælder, uanset hvilket af de fusionerende selskaber der er det modtagende selskab i fusionen, dvs. det selskab der fortsat består efter fusionens gennemførelse. Formålet hermed er at undgå skatteudnyttelse ved handel med underskudsselskaber.

Udgangspunktet om underskudsfortabelse fraviges dog ved fusion af selskaber, der inden fusionen har været sambeskattede, og som i kraft heraf allerede har haft adgang til at udnytte hinandens fremførselsberettigede underskud. Sådanne selskaber vil altså også efter fusionen fortsat kunne fradrage underskud hidrørende fra tiden før den skattefri fusion.

Tidligere gjaldt det for alle selskaber med virksomhed med indvinding af olie og gas regler om, at den skattepligtige kulbrinteindkomst skulle opgøres for hvert felt for sig. Udgifter

kunne kun fratrækkes, i det omfang de vedrørte indkomsten fra feltet. Når indkomstopgørelsen for de enkelte felter var foretaget, var det herefter kun de positive feltindkomster, der indgik ved opgørelsen af den samlede skattepligtige kulbrinteindkomst. Underskud i ét felt (feltunderskud) kunne altså hverken overføres eller fremføres til fradrag i den samlede skattepligtige kulbrinteindkomst.

Disse særlige regler, der fremgik af kulbrinteskattelovens kapitel 3, blev pr. 1. januar 2004 erstattet af de nugældende regler i kapitel 3 A for så vidt angår dels selskaber, der udøver deres aktiviteter på grundlag af en tilladelse, der er tildelt den 1. januar 2004 eller senere, dels virksomhed i henhold til eneretsbevillingen af 8. juli 1962.

Bortset fra virksomhed i henhold til eneretsbevillingen kunne selskaber, der udøvede deres aktiviteter på grundlag af en tilladelse, der var tildelt inden 1. januar 2004, frem til 1. januar 2014 vælge fortsat at betale kulbrinteskatefter de gamle regler i kulbrinteskattelovens kapitel 3. Med virkning fra 1. januar 2014 overgik alle selskaber til beskatning efter de nugældende regler i kulbrinteskattelovens kapitel 3 A.

Der er fastsat særlige overgangsregler for adgangen til at udnytte feltunderskud efter de gamle regler i kulbrinteskattelovens kapitel 3. Efter disse regler kan uudnyttede feltunderskud fremføres til fradrag i kulbrinteindkomsten efter kap. 3 A med 2½ pct. i to år og derefter 6 pct. i 11 år, dvs. at i alt 71 pct. af de uudnyttede feltunderskud kan fradrages over en 13-årig periode. Resterende uudnyttede feltunderskud bortfalder.

Overgangsreglerne har ikke længere betydning for virksomhed i henhold til eneretsbevillingen, da den omtalte 13-årige periode fra overgangen til beskatning efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 A nu er udløbet. Virksomheder, der først pr. 1. januar 2014 overgik til beskatning efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 A, kan derimod fortsat være omfattet af overgangsreglerne. Dette gælder bl.a. for Noreco.

For feltunderskud omfattet af overgangsreglerne gælder en særlig regel, hvorefter adgangen til at udnytte de fremførselsberettigede feltunderskud ikke fortabes for det selskab, der er fortsættende (modtagende) selskab i en skattefri fusion.